

Με λένε Δημήτρη Αντωνίου και ήμουν ένας από εσάς. Καθόμουν στην τάξη κάπου ανάμεσα σας. Στο διάλλειμα, όποιος με έψαχνε, θα με έβρισκε κάπου στο προαύλιο να τρέχω και να γελάω.

Σήμερα βρίσκομαι σε αναπηρικό αμαξίδιο. Πριν πολλά χρόνια, ένας οδηγός αποφάσισε να πατήσει γκάζι και να τρέξει γρήγορα με αποτέλεσμα να χάσει τον έλεγχο του αυτοκινήτου του και να ανέβει στο πεζοδρόμιο. Εκεί βρισκόμουν εγώ με δυο φίλους μου. Γυρνούσα από το σχολείο. Το αυτοκίνητο έπεσε πάνω μου και με χτύπησε. Σήμερα δεν αισθάνομαι και δεν μπορώ να κουνήσω το μεγαλύτερο μέρος του σώματος μου. Το ένα μου χέρι όμως λειτουργεί ακόμη. Με αυτό σας γράφω αυτές τις λέξεις και με το χέρι αυτό κατάφερα να γράψω το κόμικς που θα διαβάσετε.

Και χαίρομαι πολύ για αυτό! Χαίρομαι που παρά τα προβλήματα μου, μπορώ να σας δείξω μέσα από αυτό το κόμικς πόσο σημαντικό είναι να ξέρουμε τους κινδύνους που κρύβουν οι δρόμοι. Γιατί εσείς είστε αυτοί που μπορείτε να σταματήσετε τα τροχαία ατυχήματα. Με τον τρόπο που σήμερα κυκλοφορείτε σαν πεζοί και με τον τρόπο που στο μέλλον θα συμπεριφέρεστε σαν οδηγοί. Ξεκινάμε λοιπόν από τους εαυτούς μας και καταλήγουμε σε γονείς και φίλους. Ας ενώσουμε λοιπόν όλοι μαζί τις δυνάμεις μας, σε συνεργασία με τους φίλους μας τους τροχονόμους, για να σταματήσουμε τα τροχαία ατυχήματα. Για να μην νιώσει κανείς άλλος τον δικό μου πόνο, το μαρτύριο των γονιών μου και τη λύπη των φίλων μου...

Σας ευχαριστώ που θα προσπαθήσετε...

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΝΤΩΝΙΟΥ

Δημήτρης Αντωνίου

Ο Δημήτρης Αντωνίου, στα είκοσι οκτώ του χρόνια, δε σταματάει στιγμή να δημιουργεί, παρά το πολύ σοβαρό τροχαίο ατύχημα που τον καθήλωσε σε αναπηρικό αμαξίδιο από τα δεκαέξι του. Πραγματοποίησε, σε μόλις τέσσερα χρόνια, τις σπουδές του στο τμήμα φυσικής του Α.Π.Θ και συνέχισε με μεταπτυχιακές σπουδές στην οικονομική επιστήμη στο Πανεπιστήμιο Μακεδονίας. Αντικείμενο της μεταπτυχιακής του διατριβής είναι τα τροχαία ατυχήματα στο Δήμο Θεσσαλονίκης κατά την περίοδο 2010-2015. Στο πλαίσιο αυτό, συμμετέχει σε επιστημονικές και κοινωνικές εκδηλώσεις για την ενίσχυση της οδικής ασφάλειας στη χώρα μας. Ίδρυσε και διεύθυνε την παρέα του **C'est La Vie**, από το 2013 έως το 2018, δίνοντας χρώμα με γκράφιτι και μοιράζοντας αισιοδοξία σε σχολεία και πάρκα της πόλης. Έχει γράψει τρία λογοτεχνικά βιβλία, εκ των οποίων τα δύο αποτελούν τις συλλογές διηγημάτων **Έτσι Είναι Η Ζωή** (εκδ. Μολύβι, 2015) και **As Είναι Όνειρο Αυτό** (εκδ. Μολύβι, 2017) ενώ πρόσφατα κυκλοφόρησε και το πρώτο του μυθιστόρημα με τίτλο **Ένας Καλύτερος Άνθρωπος** (εκδ. Μολύβι, 2018). Τέλος, έγραψε το σενάριο, σκηνοθέτησε και συμμετείχε ως ηθοποιός στις θεατρικές παραστάσεις **Στα Καλά του Καθισμένου** και **Στα Καλά του Καθισμένου II**.

Στοιχεία επικοινωνίας :

<https://www.facebook.com/dimitrisantoniou.gr/>

www.dimitrisantoniou.gr,

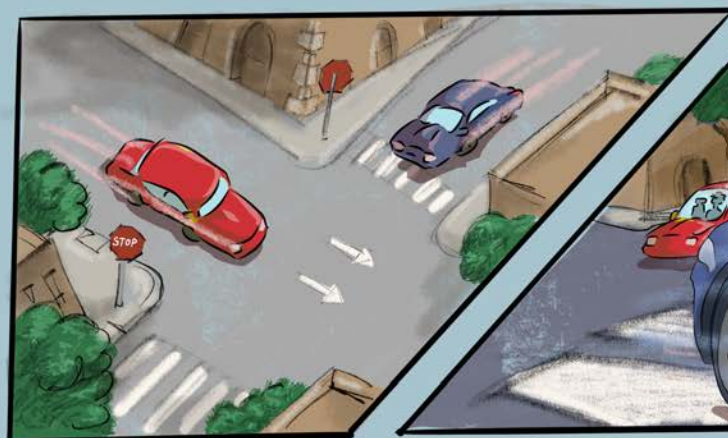
<https://www.facebook.com/Cest.la.vie.Group/>

dimianton@hotmail.com

Παναγιώτης Γιάκας

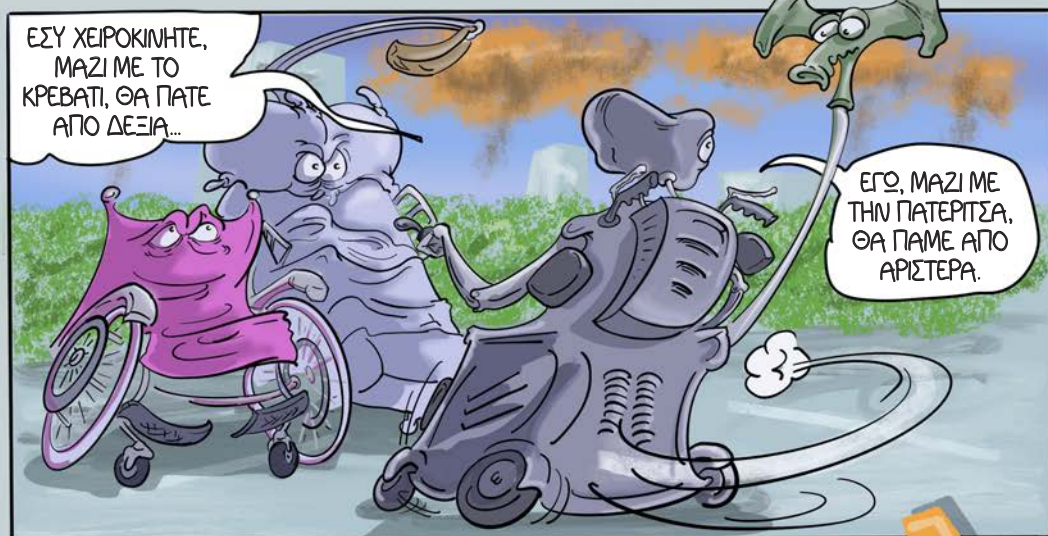
Ο Παναγιώτης Γιάκας είναι απόφοιτος της Σχολής Καλών Τεχνών του Μιλάνου. Έχει συμμετάσχει σε ατομικές και ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα και στην Ιταλία, όπως και σε κινηματογραφικά φεστιβάλ και φεστιβάλ videoart. Έχει εργαστεί ως εικονογράφος παιδικών παραμυθιών, ως πολιτικός γελοιογράφος σε εφημερίδες, έχει αναλάβει την εικαστική επιμέλεια μουσικών φεστιβάλ, δημόσιες και ιδιωτικές τοιχογραφίες και έχει εργαστεί στην τηλεόραση, ως ηχολήπτης και σκηνοθέτης, σε τμήμα μεταγλωττίσεων. Στο χώρο της εκπαίδευσης, έχει εργαστεί ως εκπαιδευτής κεραμικής σε άτομα με ειδικές ανάγκες και ως εκπαιδευτής ξυλογλυπτικής στις φυλακές Αλικαρνασσού, στην Κρήτη. Διετέλεσε καλλιτεχνικός διευθυντής της ταινίας του Κώστα Σφήκα, **η Μεταμόρφωση του Κάφκα** (Βραβείο Κριτικής Επιτροπής του Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης, 2008) και έχει βραβευτεί στον Λογοτεχνικό Διαγωνισμό της εφημερίδας Το Βήμα «**Μια Ιστορία για την Κρίση**», το 2013. Είναι συγγραφέας του αστυνομικού μυθιστορήματος **Κόμπος Υφάθου** (εκδ. Ήτορ, Αθήνα, 2016) και δημιουργός του άλμπουμ κόμικς **Η Ιστορία της Κρήτης σε Κόμιξ** (εκδ. Cretancomics, Ρέθυμνο, 2015).

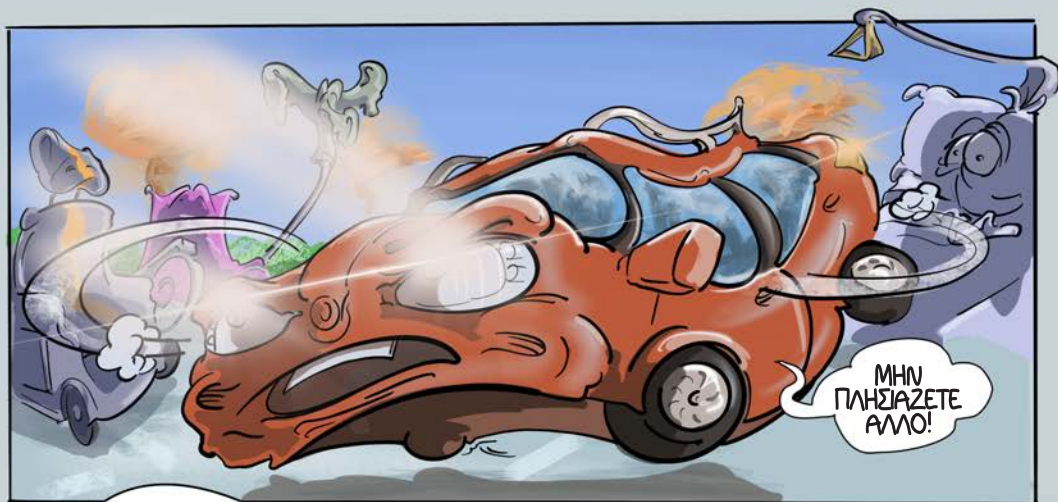

ΕΝΑ ΜΗΝΑ ΑΡΓΟΤΕΡΑ...

ΕΓΩ ΗΜΟΥΝ ΕΚΕΙ, Ο
ΠΡΩΤΟΣ ΠΟΥ ΕΙΜΑΘΕ ΤΑ
ΔΥΣΑΡΕΣΤΑ ΝΕΑ ΜΑΖΙ ΜΕ
ΤΟΝ ΑΝΤΩΝΗ.

«ΔΕ ΘΑ
ΞΑΝΑΠΕΡΠΑΤΟΥΣΕ
ΠΟΤΕ», ΕΙΠΕ Ο
ΠΑΤΡΟΣ.

ΠΑΝΟΣ ΜΟΥ ΧΥΘΗΚΑΝ
ΤΑ ΔΑΚΡΥΑ ΤΟΥ,
ΓΕΜΑΤΑ ΠΟΝΟ, ΓΙΑ ΤΗΝ
ΑΔΙΚΙΑ ΤΟΥ ΝΑ ΜΕΙΝΕΙ
ΑΝΑΓΗΡΟΣ.

ΕΜΕΝΑ ΧΤΥΠΟΥΣΕ
ΜΕ ΑΠΟΓΝΩΣΗ, ΟΤΑΝ
ΚΑΠΟΙΑ «ΔΥΣΚΟΛΑ»
ΒΡΑΔΙΑ ΕΙΜΕΝΕ ΜΟΝΟΣ
ΚΑΙ ΣΚΕΦΤΟΤΑΝ ΤΑ
ΟΣΑ ΕΧΑΣΕ...

...ΧΩΡΙΣ ΝΑ
ΦΤΑΙΕΙ ΚΑΘΟΛΟΥ!

ΕΓΩ ΗΜΟΥΝ ΑΥΤΟΣ ΠΟΥ
ΒΑΣΑΝΙΣΤΙΚΑ ΤΟΝ ΚΟΙΤΟΥΣΕ
ΝΑ ΠΕΦΤΕΙ ΑΠΟ ΠΑΝΟΣ ΜΟΥ...

...ΧΩΡΙΣ ΝΑ
ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΚΑΝΕΙ
ΤΟ ΠΑΡΑΜΙΚΡΟ
ΓΙΑ ΝΑ ΒΟΗΘΗΣΕΙ
ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΤΟΥ!

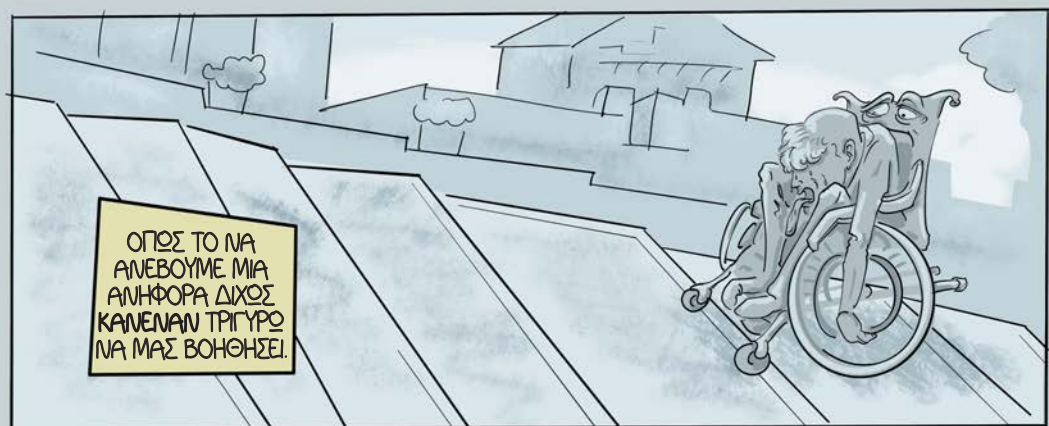
ΕΓΩ ΗΜΟΥΝ ΜΑΖΙ
ΤΟΥ ΣΤΗΝ ΠΡΩΤΗ
ΤΟΥ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΝΑ
ΣΗΚΩΘΕΙ ΜΕΤΑ ΑΠΟ
ΠΟΛΥ ΚΑΙΡΟ...

ΗΜΟΥΝ ΕΚΕΙ ΟΤΑΝ,
ΑΠΟ ΤΗ ΜΙΑ ΣΤΙΓΜΗ
ΣΤΗΝ ΑΛΛΗ, ΧΑΘΗΚΕ
ΤΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ ΤΟΥ...
ΟΤΑΝ ΚΑΤΑΛΑΒΕ
ΠΟΣΟ ΔΥΣΚΟΛΟ
ΘΑ ΤΟΥ ΗΤΑΝ ΚΑΤΙ
ΤΟΣΟ ΑΓΛΟ ΚΑΙ
ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟ...

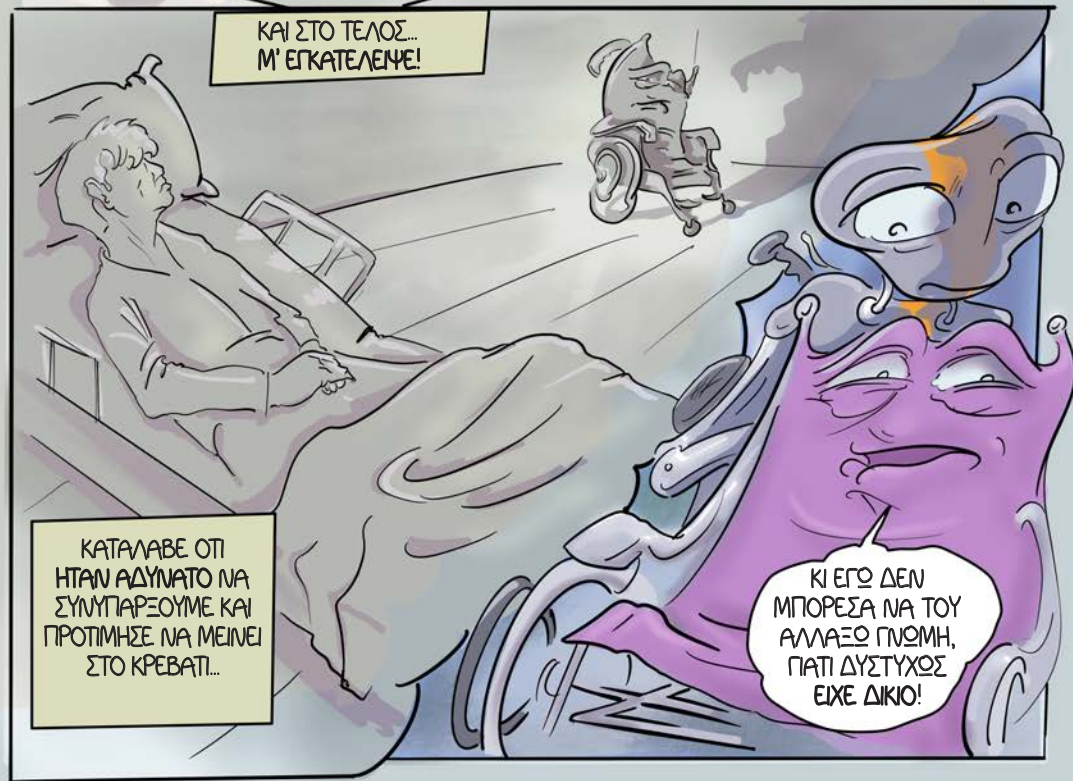
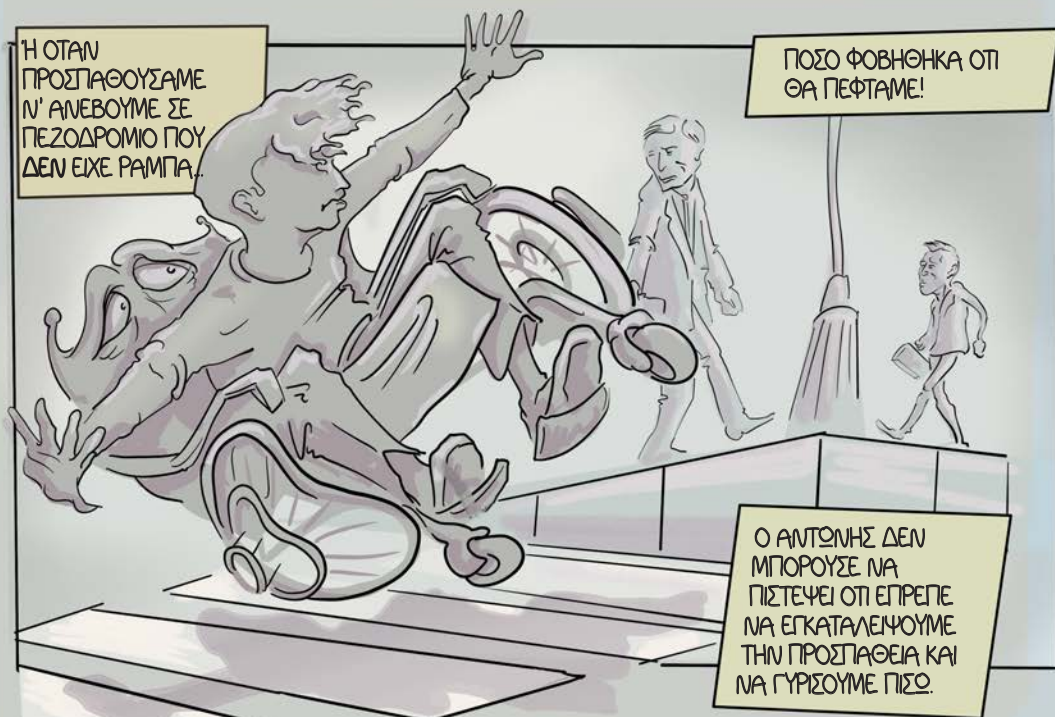
ΔΗΛΑΔΗ ΤΟ
ΝΑ ΣΤΕΚΕΤΑΙ
ΣΕ ΚΑΘΙΣΤΗ
ΘΕΣΗ!

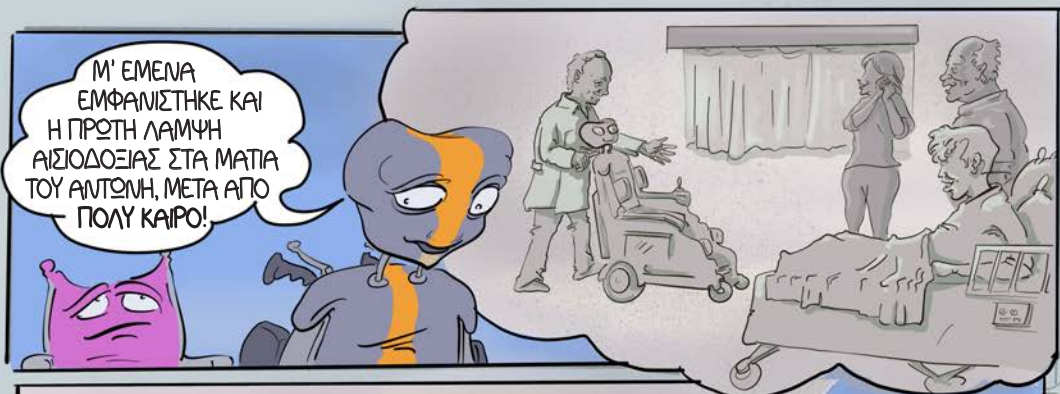

ΗΤΑΝ ΑΡΚΕΤΕΣ
ΟΙ ΦΟΡΕΣ ΠΟΥ ΠΕΡΑΣΑΜΕ
ΔΥΣΚΟΛΕΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΜΑΖΙ.

ΟΠΩΣ ΤΟ ΝΑ
ΑΝΕΒΟΥΜΕ ΜΙΑ
ΑΝΗΦΟΡΑ ΔΙΧΟΣ
ΚΑΝΕΝΑΝ ΤΡΙΓΥΡΟ
ΝΑ ΜΑΣ ΒΟΗΘΗΣΕΙ.

Μ' ΕΜΕΝΑ
ΕΜΦΑΝΙΣΤΗΚΕ ΚΑΙ
Η ΠΡΩΤΗ ΛΑΜΨΗ
ΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑΣ ΣΤΑ ΜΑΤΙΑ
ΤΟΥ ΑΝΤΩΝΗ, ΜΕΤΑ ΑΠΟ
ΠΟΛΥ ΚΑΙΡΟ!

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΣΤΙΓΜΗ
ΠΟΥ ΚΑΘΙΣΕ ΠΛΑΝΟ ΜΟΥ,
ΕΝΙΩΣΕ ΤΗΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΚΑΙ
ΤΗΝ ΑΝΕΣΗ ΤΗΣ, ΕΙΔΙΚΑ
ΣΧΕΔΙΑΣΜΕΝΗΣ ΓΙΑ ΤΟ
ΣΩΜΑ ΤΟΥ, ΠΛΑΤΗΣ ΜΟΥ...

ΠΛΑΝΟ ΜΟΥ ΟΥΤΕ
ΔΕΞΙΑ, ΟΥΤΕ ΑΡΙΣΤΕΡΑ
ΕΓΕΡΝΕ Ο ΚΟΡΜΟΣ
ΤΟΥ, ΑΛΛΑ ΟΥΤΕ ΚΑΙ
ΚΟΥΡΑΖΟΤΑΝ ΤΟΣΟ
ΕΥΚΟΛΑ.

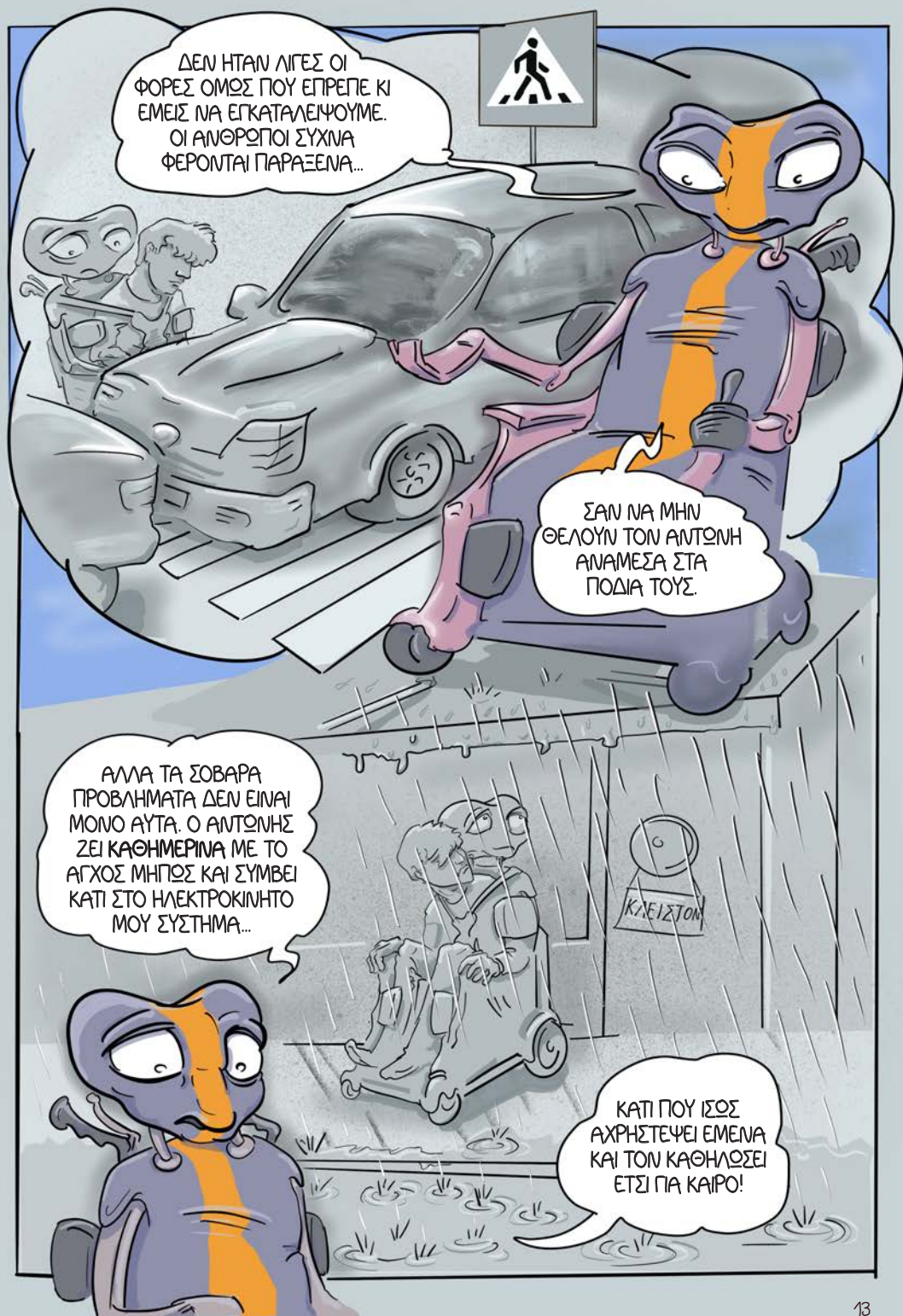
ΟΙ ΒΟΛΤΕΣ ΑΡΧΙΣΑΝ
ΚΑΙ ΠΛΑΝ!

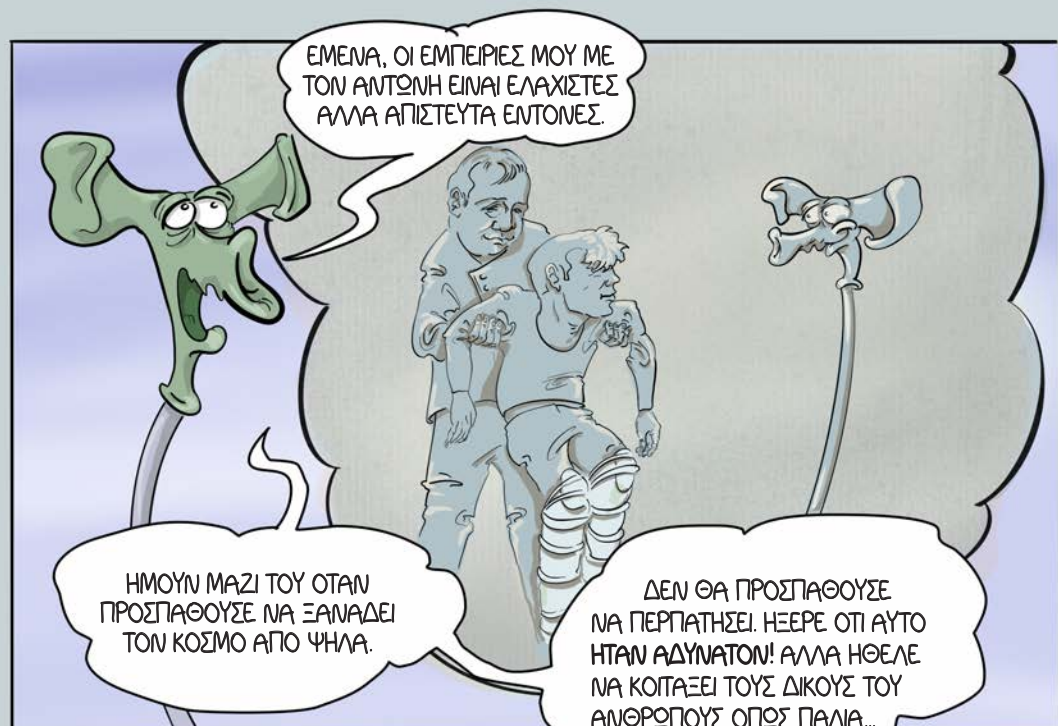

ΚΑΜΙΑ ΑΝΗΦΟΡΑ ΔΕΝ
ΗΤΑΝ ΓΙΑ ΕΜΠΟΔΙΟ
ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΝΤΩΝΗ...

ΕΙΔΙΚΑ ΕΚΕΙ ΟΠΟΥ
ΚΑΙ Η ΠΟΛΙΤΕΙΑ
ΠΡΟΝΟΕΙ!

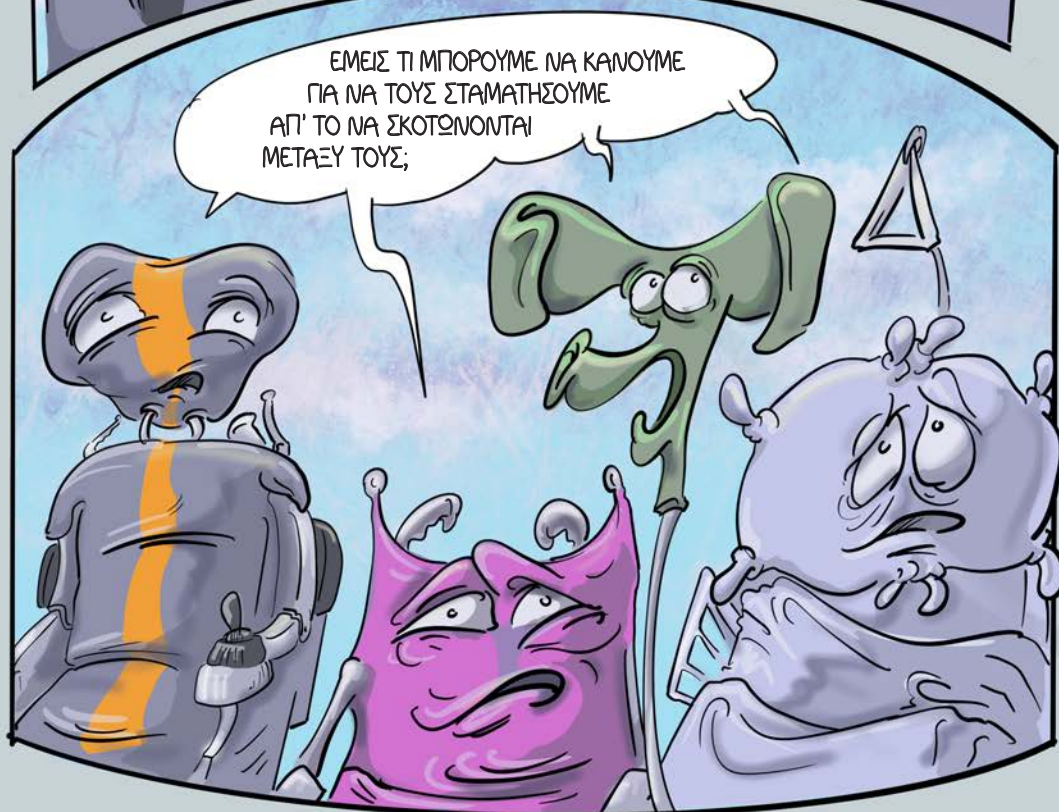

ΠΟΥ ΠΑΣ
/// @?#!?

ΠΟΡΤΑΡΑ, ΕΣΥ
ΕΙΣΑΙ ΔΙΚΗ ΜΟΥ;

ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ, ΡΕ ΚΟΣΤΑ,
ΑΛΛΑ ΕΤΣΙ ΟΠΩΣ
ΟΔΗΓΕΙΣ ΠΑΡΑΛΙΓΟ
ΝΑ... ΗΜΟΥΝ!

ΧΑ ΧΑ! ΕΛΑ ΤΩΡΑ!
ΜΗΝ ΤΑ ΠΑΡΑΛΕΣ!
ΕΣΥ ΠΕΤΑΧΤΗΚΕΣ
ΣΤΗΝ ΜΕΣΗ ΤΟΥ
ΔΡΟΜΟΥ!

ΥΠΑΡΧΕΙ ΔΙΑΒΑΣΗ
ΧΩΡΙΣ ΦΑΝΑΡΙ, ΑΡΑ Ο
ΠΕΖΟΣ ΕΧΕΙ ΠΑΝΤΑ
ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑ!

ΑΝ ΠΕΤΑΓΟΜΟΥΝ
ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΑΠ'
ΟΠΟΙΟ ΣΗΜΕΙΟ ΝΑ
'ΝΑΙ, ΤΟΤΕ ΘΑ ΕΙΧΕΣ
ΔΙΚΙΟ...

ΟΠΩΣ ΟΜΩΣ ΕΓΩ
ΕΙΜΑΙ ΣΟΣΤΟΣ
ΚΑΙ ΨΑΧΝΩ ΤΙΣ
ΔΙΑΒΑΣΕΙΣ...

ΕΤΣΙ ΚΙ ΕΣΥ ΘΑ
ΜΑΘΕΙΣ ΝΑ ΣΕΒΕΣΑΙ
ΚΑΙ ΝΑ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΕΙΣ
ΤΟΥΣ ΠΕΖΟΥΣ!

ΕΝΤΑΞΕΙ, ΑΣΤΑ
ΑΥΤΑ! ΠΟΥ
ΠΑΣ ΕΤΣΙ
ΒΙΑΣΤΙΚΟΣ;

ΜΗ ΣΚΑΣ! ΘΑ ΣΕ
ΠΕΤΑΞΩ ΕΓΩ!
ΠΕΡΝΑ ΜΕΣΑ!

ΠΗΓΑΙΝΑ ΝΑ ΠΑΡΩ
ΕΝΑ ΛΕΩΦΟΡΕΙΟ...
ΝΑ ΠΑΡΕΙ ΟΜΩΣ,
ΤΟ 'ΧΑΣΑ ΤΩΡΑ!

